

Balthasar Kelp

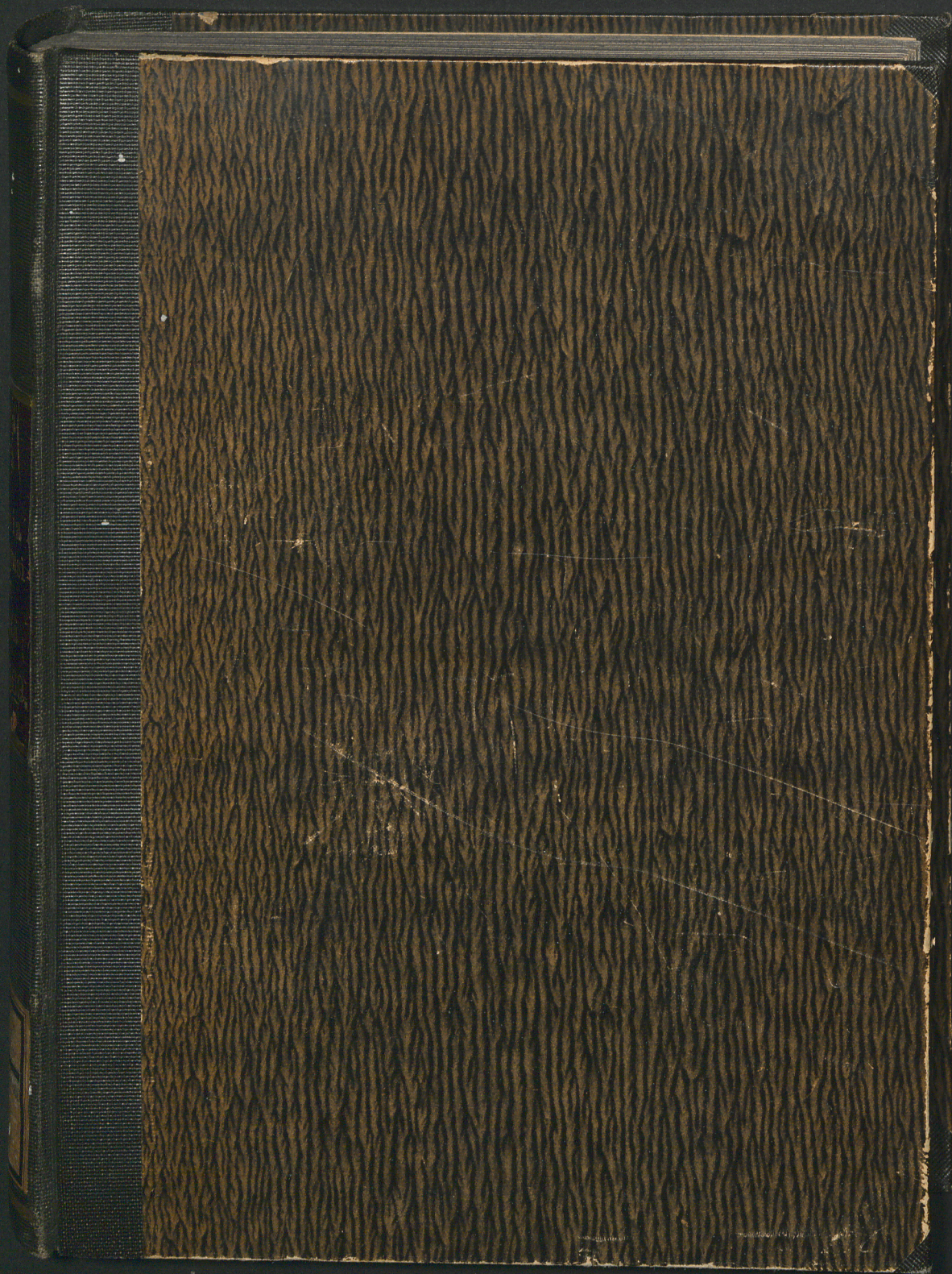
**Narratio Sṽb Persona Iosephi Mariæ Virginis Sponsi, De Adventu Magorum In
Bethlehem, scripta & dedicata, Prudentia, Virtute Et Generis Dignitate
Præstantibus Viris Domino Lvdolpho Et Domino Georgio à Dassel, Protoconsulis
amplissimi Lunæburgensis fœlicis memoriæ Domini Lvdolphi filijs, Dominis
Mecœnatibus suis perpetua obseruantia colendis**

Witebergæ: Excudebat Lavrentius Schwenck, 1568

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1694492443>

Druck Freier Zugang

Fm. 1278. 1-25.

5
NARRATIO

SVB PERSONA IOSEPHI
MARIE VIRGINIS SPONSI, DE
ADVENTV MAGORVM IN BETHLE-
hem, scripta & dedicata,

PRVDENTIA, VIRTUTE
ET GENERIS DIGNITATE PRÆ-
STANTIBVS VIRIS DOMINO LVDOLPHO ET
Domino GEORGIO à DASSEL, Protoconsulis am-
plissimi Lunæburgensis foelicis memoriæ Domi-
ni LVDOLPHI filijs, Dominis Meccenatis
bus suis, perpetua obseruan-
tia colendis.

à

BALDAZARO KELPIO
Vualsrodenfi.

WITEBERGÆ
EXCVDEBAT LAVREN-
tius Schweneck.
Anno 1568.

51

NARRATIO.

EX quo magna Dei primū est mihi credita mater,
Omnis in hac mea cura stetit, sociusq; laborum
Curarumq; fui ne fortè auersa DEI mens
Me dulcesq; meos consanguinitate propinquos
Posceret ad poenas, Stygijsq; immergeret umbris,
Si fugerem impositos animo indignante labores,
Nuper adhuc magna curarum mole grauabar
Quando hæc uirgo Deū peperit nullo ægra dolore,
Quo puerum auxilio seruarem tempore noctis
Brumali incolumem cum matre puerpera ab æstu;
Pauper eram, & longè à patria regione remotus,
Dura negabat opem uicinia, durus & hospes.
Sæpe ibam ambiguus, meq; extrà tecta ferebam
Obseruans stellarum obitus Lunæq; meatum,
Numinaq; expectans coelestia, si qua monerent
Quid tanto in casu facerem, quoue ire pararem,
Prorsus ut illæsum tegerem tam nobile mundo
Progenitum lumen, Saluatoremq; futurum.
Interea exoritur uisu mirabile signum,
Longè infrà tractum Lunæ sideris instar
Quaq; hoc progreditur circū undiq; & undiq; pul
Scintillæ absiliunt, tenebras & nubila tollunt, (chræ
Nec rapiebatur uiolentis orbibus illud,
Ductores habuit summo sed ab æthere missos,
Mirabar tacitus mecum cur tantus aperto
Non procul à terris ageretur in aëre splendor
Tenderet

Tenderet & recta nostras properanter ad ædes.
Narraturus eo moestæ hæc miracula Mariæ
Vt pauidam erigerem tanto in discrimine uitæ,
Vix introgressus uideo omnia luce corusca
Interiora domus splendescere ab alite cœtu,
Et circa infantem diuinis uultibus agmen,
Spirituumpuero blandiri, atq; oscula paruo
Sumere ab ore DEI, frigusq; auertere plumis,
Sto timidus, reprimoq; pedem: Nam luridus horror
Membra quatit, gelidusq; coit formidine sanguis.
Quid dubitas & tuta times? accede Iosephe
Vnus ait, comites erimus, tua uota precesq;
Per nubes rupere, nec anxia pectora matris
Immotam siuere Dei consistere mentem.
Quam modò uidisti stellam per inane uagari
Est noua, quæ reliquis non annumerabitur astris,
Hanc super hæc cernes labentem culmina tecti
Condere se stabulis manifesto numine in istis:
Nam signabit iter nostri ad præsepia Regis
Magorum agminibus diuino Oriente profectis,
Quæ puero auxilio uenient opibusq; iuuabunt,
Non ita cor macera curis uir Sancte: sed ecce
Adueniunt isti promissum inquirere semen.
Vade age, & huc missos fatis urgentibus ultrò
Compellato uiros, atq; intrà tecta uocato
Nec mora, festinans ego more modoq; senili
Alloquor, excipioq; uiros, succedere tectis
Hortatus, breuiterq; petens ne infantis honorem

A 2

Auersati

Auersati humilem sua regna reuifere tentent,
Sed prius agnoscant noua cur illuxerit ipsis
Stella, quia hic habitus pauperrimus offerat ultro
Cum uenia auxilium, modò sit fiducia lapsis.
Qualia nam dubiæ præstet solatia menti
Expers ignarusq; mali communis & ægros
Aspiciens inopes sublimi ex sede Tyrannus.
Ergò suum placuisse Deo sic mittere natum,
Absq; omni pompa, ut melius succurrere posset
Pauperi inops, atq; iret inops audentior huius
Ad conspectum inopis, iam extrema urgente ruina.

Tum Senior Magus summissa uoce profatus
Soluere corde metum iubet, & secludere curas,
Seq; genus pueri, tenuemq; agnoscere sortem,
Ex Daniele refert, meq; haud citò præcedentem,
Cum socijs sequitur stabuli in penetralia nostri.

Hic illos auro uidi gemmisq; decoros
Ante Dei uultum sese demittere pronos
Cumq; recens nato patrio pro more salutem
Optarent, ipse insuetos mirabar honores.

Tum uerò senior sic uoce silentia rupit
Læticia exiliens: Puer ædite uirginis aluo
Sic patriam iuuilis gentem, promissaq; seruas:
Salue opifer, magni soboles æterna Parentis,
Vidimus hoc animis hac Tempestate futurum
Signata oraculis numerantes tempora Vatum.
Quas puer accipimus Daniele loquente Propheta
Te perpeffurum pœnas, quantisq; docentem

Pro

Pro genere humano iactandum Sancte periclis,
Sed tibi sic placuit nostrum immedicabile uulnus
Tollere morte tua, cum non solertia dotes
Humana amissas ipsi sibi reddere posset.

Vidimus in nostra rutilantem Perside stellam,
Hac signante uias ad sanctam uenimus urbem
Visuri te Nate Dei de uirgine natum,
Atq; Sacerdoti & Regi tibi dona daturi,
Vnum hoc oramus, quando iam uictor ad astra
Munere perfecto uenies, adiungere gentes
Digneris populo Domini per regna Sionis:
Grati erimus, teq; æterno laudabimus ore.

Tu quoq; perpetuum salue castissima uirgo,
Quam Deus omnipotens ex matribus omnibus unã
Elegit Christo, quem temporis orbe peracto
Conceptum ex casta diuini Flaminis aura
Ingrato pareres mundo, Castissima nunquam
Donec erit tellus cum cœlo indicta manebis.
Eia age uirgo refer, quis nuncia prima ferebat
Primus ab æthereis tibi sedibus: Alma futura es
Vera Dei genitrix toties in uota uocati
Quidq; coëgit iter glaciali tempore Brumæ
Suscipere, & grauidam Bethles te ad micenia paruæ,
Nil quaero ulterius, quia cætera nouimus ipsi.

Fatorum Daniel nobis arcana reliquit,
Insignem lingua, factis, fama; potentem
Venturum dño quondam de stemmate Regem,
Qui miseros homines in tristi sorte locatos

A 3

Eripiat

Eripiat letho, Paradisi & sistat in horto,
Nec nos rerum obitus tantum scrutamur & ortus,
Fortunæq; uices, opera ad maiora mouemur
Saluificamq; fidem profitemur sacraq; scripta.

Tum breuiter uirgo uultum demissa locuta est
Tantum summa sequar rerum fastigia Reges;
Patria nota mea est, sed quo sim semine nata
Sedibus in nostris uix unus nouit & alter:
Nam nostra Herodis stirps laudatissima diro
Imperio opprimitur puerum metuentis inermem,
Audiuit sed enim uenturum ex stemmate Dauid
Inuictum Regem, reparet qui ingentibus ausis
Regna Palestinae & populum hac regione gubernet:
Sic spreti in casula sine honore moramur agresti.
Ipsa autem à teneris præ uirginitatis amore
Odi coniugium & nullos quæsiui Hymenæos
Noctes atq; dies uolebam oracula Vatum,
Quæ certam afflictis rebus sperare salutem
Virgine Messiam partu inuiolabile numen
Dante iubent: quoties foelicem uoce uocabam
Hanc matrem, puero seruitumq; ire uolebam
Si tunc ex utero claras prodiret in auras.

At licet inuicta seruarem mente pudorem
Fida tamen mater confectum ætate maritum
Adiungi hunc natæ miro properabat amore
Me renuente diu ne uirginitatis honore
Ablato possem sanctos dediscere cultus.

Sed mihi uir sanctus coepit lenire dolorem

Alloquio

Alloquio suauī, & promittere nescio quanta:

Virgo manebis, ait, quouis tibi tempore tutor,

Et uice Patris ero, sis tu mihi filia rursus.

Pono metum, Sanctoq; uiro adiungi prece facta

Me patior, Patremq; domi uoco semper honesta

Nostraq; coniugij foris abdo in nomine pacta.

Iamq; ierant aliquot menses, cum sola legebam

In thalamo ueteris cœlestia scripta Prophetæ,

Optabamq; meo Messhiam tempore nasci,

Hoc sene consueto tractante fabrilis more.

Tum puer egregius, uultuq; & ueste decorus

Mirandisq; alis adiit mea limina lætus,

Mecq; salutatam melius confidere rebus

Collapsis iussit, Messiam, nanq; sub auras

Venturum me matre suis & dona daturum.

Ipsa diu opposui uerbis contraria dicta,

Non posse hoc fieri, quia ineluctabile uotum

Virginitas, nec sim tactus perpeffa uiriles.

Tandem ille esse Deo nil non superabile dixit.

Dicta fides sequitur, quiddam me lucidum obum

Continuò, sensiq; utero me pondera ferre. (brat

Nuper at Augustus deferri nomina Cæsar

In censum iussit: Cumq; ascendisset in urbem

Quisq; suam ut sua in urbe daret cum nomine censu;

Ipsa etiam patriæ Bethlen properanter ad urbem

Accessi sed mille uiri matresq; negarunt

Hospitum: uix his licuit succedere tectis.

Hic mihi sancta dies & ineuitabile tempus

Venit,

Venit, quo puro conceptum à Flamine pignus
Redderem, & hoc alerem uerum mortalibus agnū.

Finierat Virgo: Reges in pectore uersant
Consilium Domini, multo sermone trahentes
Vnà aliquot lucas de Relligione uerenda.
Quæ cum transierant, uariatīs Nuncius alīs
Se dedit in medium, sicq; est placido ore locutus:
Vidistis mundi authorem, donumq; dedistis.
Iam ne uos pueri blandis sermonibus hostis
Fallat Idumæus, Solymæ qui regna gubernat,
Surgite, & infanti cupidīs ferte oscula labris.
Dux ego uester ero per regna per oppida, cunctos
Vos patriæ optato saluos in limine sistam.
Dixerat, & facili se tollit in æthera lapsu.

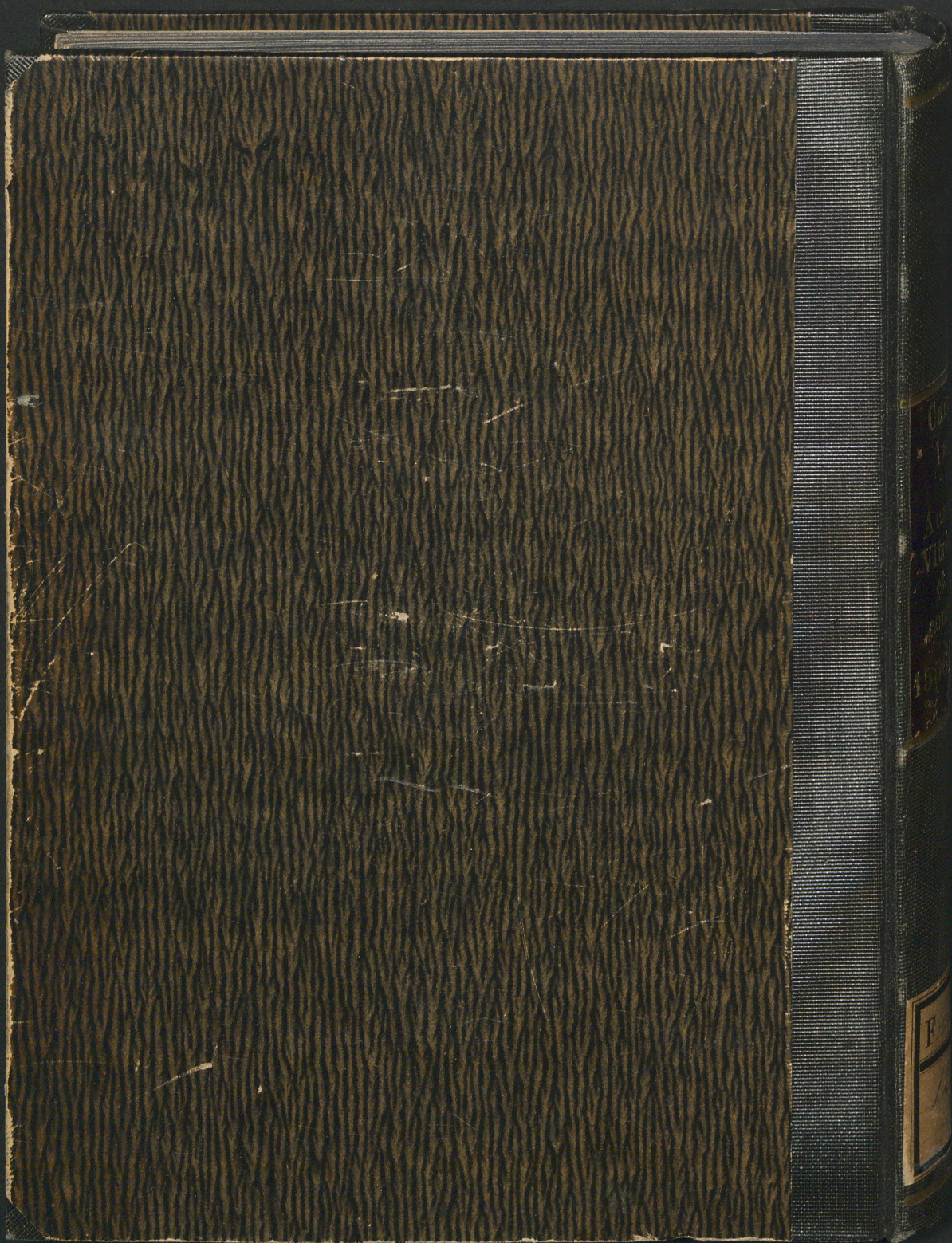
Continuò Magi, sequimur te Sancte monentem
Quisquis es, & iussis, aiunt, paremus ouantes.
Ergò uale dilecte puer, tuq; optima uirgo
Cum seniore uiro, nostrumq; hoc munus habete.

Sic, ducente Deo, est quisq; in sua regna reuersus.
At chorus Alituum nobiscum in amore manebat,
Infanti nectens uestem & fragrantia fecta.

F I N I S.

Carmina
latina
in
Academia
Vitebergensi
et alibi
conscripta
1556-1569.

Fm

1278¹²

Venit, c
Redder
Fini
Confiliu
Vnà ali
Quæ cu
Se dedi
Vidistis
Iam ne
Fallat lo
Surgite
Dux eg
Vos pa
Dixerat
Con
Quisqu
Ergò ua
Cum se
Sic,
At chor
Infanti

conceptum à Flamine pignus
alerem uerum mortalibus agnū.
Reges in pectore uersant
multo sermone trahentes
de Relligione uerenda.
nt, uariatis Nuncius alis
sicq̃ est placido ore locutus:
horem, donumq̃ dedistis.
landis sermonibus hostis
lymæ qui regna gubernat,
cupidis ferte oscula labris.
per regna per oppida, cunctos
saluos in limine sistam,
tollit in æthera lapsu.
i, sequimur te Sancte monentem
lis, aiunt, paremus ouantes.
uer, tuq̃ optima uirgo
nostrumq̃ hoc munus habete.
to, est quisq̃ in sua regna reuersus.
n nobiscum in amore manebat,
tem & fragrantia ferta.

F I N I S.

